עין משפמ

י א מיי פי״ו מהלכות פסוה״ת הלכה ינ: יא ב ג מיי פי״ד מהלי פסוה״ת הלכה י: יב ד מיי פ״ה מהלכות תמידין ומוספין הל' טו ןופי"ז מהלכות פסוה"מ הל'

יג]:

הכתוב עשאן גוף אחד. דכתיב

תנופה והכתוב עשאן שני גופין

דכתיב (שם) שתים שני עשרונים

וסדרים דלחם הפנים ילפינן משתי הלחם אפי׳ למאן דלא יליף ° מלחא

ממלתא דהכא דמו אהדדי טפי בא]: פיגל בלחמי תודה מהו. הוא

שחימה ווריקה תרווייהו מתירין

שהשחיטה מקדשת את הדם ואמרינן

בסוף פירקין דבא לקדש כבא להתיר

דמי וא"ת קבלה נמי מקדשת את הדם

בכלי שרת לאו פירכא היא דדם סכין

הדין דהוה מלי למבעי

ברקיקי נזיר שיש שני מינין:

הן. פירש בקונטרס

(ויקרא כג) תביאו לחם

שימה מקובצת

ן 6) במנחת מאפה מהו. גליון במנחת מאפה שהיה עושה מהם פתיתין ואח"כ קומצן מידו מי אמרינן כיון דקומץ לשניהם כחד דמי ומודה ר׳ יוסי או דלמא כיון דיש בה שני מינים רקיקין ורבוכה פליג ר' יוסי דאותה החלה שחישב עליה פיגול אם היא כר' לא נתפגל זו ולעיל קתני . כו' דמצטרפות דחד גופא נינהו: ו) פיגול דהכתוב עשאן: ו) בפ׳ כל המנחות י] דשחיטה מקדשה: י**6**] דגזרי דתפסל ואות ר׳ נמחק: יכן קומץ גזירה אטו פיגל בשירים נמחק: יו) דאיכא קומץ דמנחת:

מיפגלי. בשר: הכא. פיגל בירך ימין דחשיב בבשר גופיה: ד! כ"ש. דמיפגלא אף של שמאל: ד)לאיפגולי מאי. כלומר מי יחפגל במחשבה 🖒 פוספסא דוכחים פיצי סייג זו שיהיו חייבין כרם באכילתו: אלא א"ר יותנן. ליתא לרב הונא ואם פיגל בימין פיגל בשמאל דהא חזינן אפי׳ לא חישב אלא בדם נמפגל בשר וגבי חלות ה"ט דרבי יוסי דאמר במתניתין הן דתרי גופי נינהו ואם פיגל בזו לא נתפגלה זו ולעיל קתני בשתיהן בכזית דמשמע מדמצטרפות דחד גופא ניהו: הכחוב ששאן גוף אחד והכחוב ששאן ב' גופין. הכחוב ששאן גוף אחד דמעכבי אהדדי לאין זו כשרה בלא זו דכחיב (ויקרא כג) שתים שני עשרונים דמשמע

ם) מוספתה דובחים פייצ הייג (זבחים לא), ב) [לקתן טו.], ב) פסחים עט., ד) שייך לע״א, ב) [כל המנחות דף סג.], ו) קאי הס"ד. ל"ק, ו) ל"ק

הוהות הר"ח

(6) רש"י ד"ה קבלה וכו' זריקה הס"ד ואח"כ מ"ה הגך דמרחקין שחיטה:

לחת כין שתיין הש"ם להכתוב עשלן גוף אחד: פלגינהו. הרום ד"ה הבתוב ובו" לאמר ע"מ לאכול מן האחת ולא מלחא משלחא. נשל דף מ :6″b

מוסף רש"י

לאכול חצי זית מחלה זו וחצי זית מחלה זו. למחר שזה כשר. להקטיר הימוריו ולהכול בשר דהה לה חישב הלה חלי המכיב מתיר (נעיד עיא), מיגל בקרוץ ולא בלבונה. בקרוץ ולא בלבונה. הסקטות קותן חישב על הסקטות הקותן הלשנה על מחשב מינול המחשב מינול המחשב מינול המחשב מינול המחשב מינול מות למלו מות למלו מן השיניה של מות למלו מן השיניה של מות למלו מן השיניה שני על מות למון הנו, עד של מותר בחורים ואין. למחר (פחרים סג.). עד שיפגל בכל המתיר. והקטרת אחד מהן חלי מתיר הוא דאיכא נמי הקטרת חבירו (להדן חו.).

שני מינין ה' חלות וה' רקיקין כדאמר

בפרק ז] ה) התודה (לקמן דף מ) ואליבא

דר"ש קנסיב חן להו מהו מי אמר

הואיל וקומץ אחד לשניהם לא פליג רבי

יוסי ואם פיגל בחלות נתפגלו רקיקין

או דלמא כיון דשני מינין בן פליג:

וכן אתה אומר. דהכא נמי פליג:

בשעת שחיטה כו'. אסתם זבח האיו). שחיטה ווריקה מתירין נינהו ין שחיטה

קדשה לדם כדאמר בשילהי פירקין

(דף טו:) ואמר התם הבא לקדש כבא

להתיר דמי חריקה מתרת הבשר:

קבלה והולכה. דלאו מתירין נינהו לא

מלטרפין דקבלה אינה מתרת דאינה

אלא לצורך זריקה (א) : שחיטה וזריקה מרחקי אהדדי ומלטרפין וכ״ש

קבלה והולכה דמקרבן: אין מלטרפין.

שתים מהן ביחד אם חישב בזו על חלי

זית ובזו על חלי זית: הא רבי הא

רבנן. הא דתני אין מלטרפות רבי

היא: חלי מתיר וחלי אכילה. כגון

כבש הוי חלי מתיר ולא חישב עליו אלא

בחלי אכילה: כולו מתיר וחלי אכילה.

כגון שחיטה דכולו מתיר בדם וזריקה דכולו מתיר בבשר: מי שמעת ליה.

דאם חישב בזו בחלי זית ובזו בחלי

שתים ולה החת וכתיב (שם) סלת מיפגלי הכא דחשיב בהו בזביחה גופה לא תהיינה וכל הויה עיכובא ואותו כתוב כ"ש אלא א"ר יוחנן ה"ט דרבי יוםי עלמו עשאו שני גופים מדכתיב שתים הכתוב עשאן גוף אחד והכתוב עשאן שני גופין דמשמע דכל אחת לישתה ועריכתה גוף אחד דמעכבי אהדדי שני גופין דאמר בפני עלמה הלכך ערבינהו דאמר רחמנא הא לחודה עבידא והא לחודה עבידא כזית בין שתיהן מתערבין ומלטרפין ערבינהו מתערבין דהכתוב עשאן גוף אחד פלגינהו מיפלגי דהכתוב עשאן שני גופין עירב חבירתה עמה: מפלגי. וחיו בעי רבי יוחנן פיגל בלחמי תודה מהו חבירתה פיגול ין דהרי הכתוב עשחן ם במנחת מאפה מהו תנא ליה רב תחליפא שני גופים. יש לשונות אחרים בהלכה ים ממערבא "וכן אתה אומר בלחמי תודה וכן זו אבל זו עיקר: פיגל כלחמי חודה. אתה אומר במנחת מאפה ת"ר 6-בשעת שהן ארבעה מינים ופיגל באחד מן שחימה חישב לאכול חצי זית ובשעת זריקה החינים חי פליגי רבי יוםי ורבנו בהא חישב לאכול חצי זית פיגול מפני ששחימה אם נתפגלו האחרים או לא מי אמרינן וזריקה מצמרפין איכא דאמרי שחימה וזריקה כיון דובח אחד מתירן כחד דמיין או דתרווייהו מתירין אין קבלה והולכה לא דלמה כיון דלהו חד מינה הוה פליג רבי יוסי: במנחת מאפה. שיש בה

מקדשא ליה כדאמרינן בסוף פירקין: ואיכא דאמרי הנך דמרחקן וכ"ש יהני רבנן דמקרבן איני והא תני לוי ארבע עבודות אין מצמרפות לפיגול שחימה וזריקה קבלה והולכה אמר רבא ל"ק הא רבי הא רבנן דתניא השוחם את הכבש לאכול חצי זית מחלה זו וכן חבירו לאכול חצי זית מחלה זו רבי אומר אומר אני שזה כשר א"ל אביי אימר דשמעת ליה לרבי חצי מתיר וחצי אכילה כולו מתיר וחצי אכילה מי שמעת ליה א"ל רבא בר רב חגן לאביי ואי אית ליה לרבי כולו מתיר וחצי אכילה לגזור חצי מתיר וחצי אכילה אטו כולו מתיר וחצי אכילה דהא רבי יוםי גזר ורבנן גזרי ר' יוםי גזר דתנן להקטיר לבונתה למחר רבי יוםי אומר פסול ואין בו כרת וחכ"א פיגול וחייבין עליה כרת ורבגן נמי גזרי סדתנן פיגל בקומץ ולא בלבונה בלבונה ולא בקומץ ר"מ אומר פיגול וחייבין עליו כרת וחכ"א אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר א"ל הכי השתא בשלמא התם גזר רבי יוםי קומץ דלבונה אטו קומץ דמנחה רבנן גזרי קומץ אמו קומץ דמנחת חומא ולבונה אמו לבונה הבאה בבזיכין יו כבשים נמי כבש אטו כבש חבירו בזך אטו בזך חבירו אלא הכא מי איכא חצי מתיר וחצי אכילה בעלמא דריקום וליגזר הכי נמי מסתברא דמעמא דרבנן מש"ה הוא דקתני סיפא מודים חכמים לר"מ במנחת חומא ומנחת קנאות שאם פיגל בקומץ שפיגול וחייבין עליה כרת שהקומץ הוא המתיר הא למה לי למיתנא כלל פשימא מי איכא מתיר אחרינא אלא לאו הא קמ"ל דמעמא דקומץ משום דאיכא קומץ דמנחת חומא דדמי ליה: מתני' יונממאת אחת מן החלות או אחד מז הסדרים רבי יהודה אומר שניהם יצאו לבית השריפה שאין קרבן ציבור חלוק וחכמים אומרים יהטמא בטומאתו והטהור יאכל: גמ' א"ר אלעזר מחלוקת לפני זריקה אבל לאחר זריקה דברי הכל הממא במומאתו והמהור יאכל ולפני זריקה במאי פליגי אמר רב פפא בציץ מרצה על אכילות קא מיפלגי רבנן

זית דאין מלטרפין: ואי אית ליה לרבי כולו מסיר וחלי אכילה. מצטרפין לפיגול: ליגור חלי מסיר וחלי אכילה. דליפסול אטו כולו מסיר וחלי אכילה דכרת הוא: דהא רבי יוסי גור. במתני' (לעיל דף יג.) בהקומץ את המנחה ע"מ להקטיר לבונתה למחר ואמר פסול ואע"ג דאין בו פיגול דגור ליה אטו פיגול: ורבנן. נמי במתניתין דקתני פיגל בהקטרת קומץ ע"מ לאכול שיריים למחר ולא פיגל בהקטרת לבוה: ר"מ אומר פיגול. הן השיריים דאית ליה מפגלין בשעת עבודת חלי מתיר: וחכ"א אין בו כרת כו'. כרת הוא דליכא אבל פסול הוא מלאכול דגוריגן אטו כרת ורבי אומר לעיל (עמוד א) בהדיא כשר: **קומץ דלבונה אטו הקטרם קומץ דמנהם.** דדמו להדדי ובקומץ ע"מ להקטיר קומצה למחר מודה רבי יוסי דפיגול הוא: ורבנן נמי יא דגורי. דתפסול מנחה במחשב בשיריים בשעת הקטרת קומן יבו: דמנחם חוטא. דהתם עבודה שלימה היא ומפגלת: לבונה. נמי מחשב אשירים בשעח הקטרת לבונה יגן דה"ע דפסלי רבון למנחה גזרה אטו מחשב בהקטרת לבונה בבזיכין דהחם פיגול גמור הוא שאין הקטרה אלא היא: **כבש**יד!. דאמרי רבנן במתני׳ [טו.] שאט אחד מן הכבשים לאכול ב׳ חלות למחר או הקטיר אחד מן הבזיכין לאכול שני סדרים למחר דקאמרי רבנן אין בו כרח הא פסול איכא דגורי חד כבש אטו כבש חבירו שלא ישחוט שניהם במחשבה דהתם פיגל בכל המחיר וכן בבזיכין כולהו הוך גזירות ביו דאיכא בעלמא דדמי להו הוי פיגול: אבל הכא. בחלי מתיר וחלי אכילה דרבי תי איכא חלי מתיר וחלי אכילה בעלתא פיגול דנגזור הכא אטו החס: מש"ה הוא. דמשכחי פיגול דדמי להו: דקסני סיפא. דמחני' [טו.] דפיגל בקומץ ולא בלבונה מודים חכמים כו' שאם 🖆 חישב בקומץ או בהקטרת קומץ פיגל דירים: הא קא משמע לן דעעמא. דפקלי רבון במחשב בשעת הקומך דמנחת נדבה משום הכי הוא דאיכא יון דמנחת בשירים: הא קא משמע לן דעעמא. דפקלי רבון במחשב בשעת הקומך דמנחת נדבה משום הכי הוא דאיכא יין דמנחת חוטא דדמי ליה שהם מודים שהוא פיגול: מרובר' אאין קרבן ליבור חלוק. הכי מסקנא דגמרא [טו.] תלמוד ערוך ייהן בפיו של רבי יהודה ששנאה מרבותיו שאין קרבן ליבור חלוק ואם נפסל חלי נפסל כולו: יישן גבו' לפני זריקה. נטמאת אחת מן החלות של עלרת ובלחם הפנים לפני הקערת בזיכין: ב' אבל לאחר זריקה. דוריקה מעלייתא הוא שוהוא) דברי הכל כו': רבנו